Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Molbech, Christian Knud Frederik

Titel: BREV TIL: Molbech, Christian FRA: Molbech, Christian Knud Frederik (1855-07-31)

Citation: Molbech, Christian Knud Frederik: ”BREV TIL: Molbech, Christian FRA: Molbech, Christian Knud Frederik (1855-07-31)”, i *Christian Molbech og hans Søn Christian K. F. Molbech - En Brevveksling*, Museum Tusculanums Forlag, s. 152. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001991706-000-shoot-L0019917060000060.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Christian Molbech og hans Søn Christian K. F. Molbech - En Brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Molbech, Christian Knud Frederik, *Christian Molbech og hans Søn Christian K. F. Molbech - En Brevveksling,*

Kiel. d. 31te Juli 1855.

Min kiære Fader!

Du er vel nu vendt tilbage fra din Udflugt til Lund, som jeg ret vil ønske maa være løbet af uden nogen af de legemlige Forstyrrelser, der i Form af Halssmerte o. desl. jo oftere have hiemsøgt dig derovre. Det glædede mig meget at erfare at du agtede dig did; der hviler dog endnu over denne vor Gienbostad en Slags gammeldags Fred ligesom fra det forrige Aarhundrede, som jeg vel kan tænke, maa være — eller i det mindste under visse Betingelser kunne være — velgiørende for dig. Lund har altid forekommet mig som et større Sorø — skiøndt uden Sorøs smukke Natur — som et stort, gammeldags, vel noget støvet og i sin Udsigt begrændset, men hyggeligt og uforstyrret Studerekammer, hvor Husene da maa betyde Boghylder og Domkirken en uhyre Stabel af graae ærværdig gamle Manuskripter. — Adskillige af Professorerne kunne vel til Nød see ud som Polyhistorikere fra det 18de Aarhundrede — og Studenterne, der vel for Tiden snarere forstyrre Billedet ved alskiøns urolig »Treiben« — ja de kunne jo forestille Rotterne og Musene i Bibliotheket.

Paa samme Tid vil jeg imidlertid ikke fragaae, at jeg med min urolige Natur, der i det mindste maa have Vinduerne aabne ud til Livet, og hellere seer en Række af Phænomener drage forbi mig, end indelukker mig med et enkelt, for at fordybe mig deri: at jeg i Lund har følt mig noget trykket og ligesom har maattet snappe efter Luft. Det giør jeg da endelig ogsaa her ikke sieldent — skiøndt det vel snarere er Aand, end Aande, det skorter paa. — Hvorom alting er, saa vil jeg ønske, Du maa være kommen rask tilbage fra Skaane — og s. 153jeg takker dig da af Hiertet for dit kiærlige Brev, som jeg fik paa min Fødselsdag. — —

Medens jeg føder mig med Andres Poesi, bestaaer mit eget poetiske Liv kun i ufuldbaarne Planer til Digte — for saa vidt jeg ikke vil regne min Syslen med »Purgatoriet« til den poetiske Production. Under en saadan digterisk Uvirksomhed, der næsten har giort mig fremmed for mine egne Frembringelser, giorde det et underligt Indtryk paa mig, da jeg forleden hørte, at den gamle Kannegiesser, Oversætteren af den guddommelige Komedie, agter at udgive en Oversættelse af min Tragedie: Dante. Jeg har selv ikke læst det Nummer af Bl. für liter. Unterhaltung (d. 14de Juni Nr. 24), hvori han meddeler Prøver deraf; men, som sagt, det giorde et Indtryk paa mig, som om jeg var henflyttet til Skyggernes Verden — som om en »Geist« vilde oversætte en anden. Thi Kannegiesser (hvis Oversættelse af la divina Commedia i 2d. Udg. er 20 Aar gammel) troede jeg forlængesiden død, og Tragedien Dante er jeg ikke langt fra at betragte som min egen poetiske Hedenfart, eller sidste Farvel. Jeg vilde nu imidlertid ønske, at han enten vilde oversætte Digtet godt, eller lade det være; paa det jeg ikke, som i sin Tid Paludan-Müller, skal blive nødt til at værge om mit Smule Digternavn. Hans Oversættelse af la divina Commedia er ikke meget udmærket — skiøndt vel ganske let og flydende i Sproget. Man kan hverken kalde den smagfuld eller tro. Vi faae nu at see, hvis han skamfiler mig mit Digt, skal han selv skee Skam. — —

Christian.